

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **"I.P.-95, s.r.o."**, se sídlem Těšínská 202/225, Ostrava-Radvanice, zastoupeného Mgr. Ing. Janem Krejsou, advokátem se sídlem Týn 1049/03, Praha 1, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Masarykova 427/31, Brno-střed, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 690/12-1500-801323 ze dne 30. 1. 2012, ve věci zajišťovacího příkazu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 690/12-1500-801323 ze dne 30. 1. 2012 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 808,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Ing. Jana Krejsy, advokáta se sídlem Týn 1049/03, Praha 1, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 690/12-1500-801323 ze dne 30. 1. 2012, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava I č. j. 332519/11/388942803416 ze dne 19. 12. 2011, kterým správce daně dle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „DŘ“) zajistil dosud nestanovenou daň v celkové výši 70 669 925,- Kč.

Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný se v rozhodnutí nevypořádal s jeho námitkou podjatosti úředních osob správce daně. Měl zato, že pokud se námitkou podjatosti do vydání napadeného rozhodnutí nezabýval správce daně, měl tak učinit žalovaný v napadeném rozhodnutí. Napadené rozhodnutí však neobsahuje adekvátní reakci na vznesenou námitku. Dále žalobce namítal, že správce daně a žalovaný nedostatečně zdůvodnili existenci podmínek pro vydání zajišťovacího příkazu, kdy vycházeli z neaktuálních údajů o majetkových poměrech žalobce a neodůvodnili, proč bylo ve věci nebezpečí z prodlení a proč nebyla žalobci stanovena lhůta ke složení jistoty před vydáním zajišťovacího příkazu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že námitku podjatosti nekvalifikoval jako odvolací námitku a v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že o námitce bude rozhodnuto úřední osobou stojící v čele příslušného správce daně v intencích § 77 odst. 4 DŘ. Správce daně následně vydal rozhodnutí č. j. 46277/12/388010803458 ze dne 14. 2. 2012, kterým byla námitka podjatosti vyhodnocena jako nedůvodná. K ostatním žalobním námitkám rovněž uvedl, proč je má za nedůvodné, a poukázal na to, že v mezidobí bylo se žalobcem zahájeno insolvenční řízení.

K 31. 12. 2012 zanikly finanční úřady a finanční ředitelství zřízené podle zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů a jejich působnost převzaly orgány finanční správy příslušné podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZFS“). Působnost Finančního ředitelství v Ostravě přešla v souladu s ustanoveními § 20 odst. 1 a 2 ve spojení s § 7 písm. a) ZFS na Odvolací finanční ředitelství, které se stalo žalovaným v souladu s § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že správce daně zahájil u žalobce daňovou kontrolu, přičemž v jejím průběhu se stalo ze zjištěných skutečností pravděpodobným, že žalobci bude doměřena DPH a zároveň měl správce daně za to, že majetkové poměry žalobce odůvodňují obavu, že daň bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi. Správce daně proto vydal dne 19. 12. 2011 zajišťovací příkaz č. j. 332519/11/388942803416, jímž žalobci uložil, aby okamžikem oznámení tohoto zajišťovacího příkazu zajistil úhradu daně, která nebyla dosud stanovena, složením jistoty na depozitní účet správce daně, a to v souhrnné výši 70 669 925,- Kč za zdaňovací období měsíců srpna, září a října 2011. Také jiné pohledávky správce daně vůči žalobci byly v průběhu prosince zajištěny exekučními příkazy či rozhodnutími o zřízení zástavního práva. Proti zajišťovacímu příkazu podal žalobce dne 22. 12. 2011 odvolání, které doplnil podáním ze dne 13. 1. 2012, v němž vznesl i námitku podjatosti vůči všem úředním osobám, které se účastnily řízení a postupu při vydání zajišťovacího příkazu, zejména pak vůči Bc. R. K. Podjatost žalobce spatřoval v jejich procesním postupu a předjímání výsledku řízení. Napadeným rozhodnutím Finančního ředitelství v Ostravě č. j. 690/12-1500-801323 ze dne 30. 1. 2012 bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu Ostrava I č. j. 332519/11/388942803416 ze dne 19. 12. 2011. K námitce podjatosti uvedl žalovaný takto: *„Jedná-li se o námitku podjatosti, v tomto rozsahu bude podání odvolatele projednání úřední osobou stojící v čele příslušného správce daně v intencích ust. § 77 odst. 4 DŘ.“* Následně vydal dne 14. 2. 2012 ředitel Finančního úřadu Ostrava I rozhodnutí č. j. 46277/12/388010803458, kde námitku podjatosti vyhodnotil jako nedůvodnou rozhodl, že úřední osoby Finančního úřadu Ostrava I Bc. R.K. Ing. D. S., Ing. L. Š. a Ing. P. Ř. nejsou vyloučeny z daňového řízení o zajištění daně, v rámci něž byl vydán zajišťovací příkaz č. j. 332519/11/388942803416.

Z úřední činnosti je soudu známo, že je u něj pod sp. zn. 36 INS 8493/2012 vedeno vůči žalobci od 10. 4. 2012 insolvenční řízení a dne 11. 12. 2012 byl na jeho majetek prohlášen konkurs. Projednávaná věc však nemá vliv na majetkovou podstatu žalobce.

Jako důvodnou shledal soud námitku, že v napadeném rozhodnutí schází přezkoumatelná úvaha o námitce podjatosti, kterou žalobce vznesl v doplnění odvolání. V napadeném rozhodnutí je pouze sdělení, že o námitce rozhodne úřední osoba stojící v čele správce daně. Takovýto postup však zkracuje žalobce na jeho právech. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 3 Afs 20/2003-23 ze dne 15. 10. 2003, publ. pod č. 114/2004 Sb. r. NSS, uvedl, že *„[r]ozhodnutí správce daně o vyloučení pracovníka je rozhodnutím, kterým se pouze upravuje vedení řízení (§ 70 písm. c) s. ř. s.) a které není přezkoumatelné samostatnou žalobou ve správním soudnictví. Musí proto předcházet rozhodnutí o věci samé, aby případné vady daňového řízení způsobené nesprávnou aplikací [...] zákona [...], bylo možno namítat v řízení o žalobě proti meritornímu rozhodnutí.“* V přezkoumávané věci se to však nestalo. Vzhledem k tomu, že soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době, kdy správní orgán vydal napadené rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.), nemůže přihlížet k tomu, že námitka podjatosti byla věcně vypořádána pozdějším rozhodnutím. Nadto, jak uvedl v citovaném rozhodnutí Nejvyšší správní soud, žalobce nemůže proti tomuto dodatečnému vypořádání jeho námitky brojit samostatnou žalobou.

Za této situace krajskému soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátit žalovanému k dalšímu řízení, aniž se mohl zabývat dalšími námitkami vztahujícími se k meritu věci.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce. Tyto náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000,- Kč, odměně advokáta za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby – dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996, přičemž výše odměny činí 2 100,- Kč za jeden úkon dle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., dále ve dvou režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., a 21% DPH ve výši 1 008,- Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 16. července 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu